Temps Ordinari - Trenta-tresè diumenge

Per FrancescX el dl., 11/11/2019 - 11:30

Ml 3,19-20a
2Te 3,7-12
Lc 21,5-19

Ens trobem ja en la recta final de l'any litúrgic, abans de començar l'Advent. I en aquests darrers dies, l'Església ens proposa cada any uns textos que parlen sobre el final d'aquest món tal i com el coneixem i, per contrast, ens parlen de la manifestació final d'allò que encara no veiem més que per la fe: que el Crist és el Senyor.

1) Un món que trontolla

El primer punt que veiem avui és que el món no és estable, que tot trontolla, que res del nostre món és absolutament ferm. I potser podem veure que això és important que ho considerem.

És el que va passar amb els contemporanis de Jesús, admirats per la bellesa del Temple. Jesús els recorda que "això que veieu, vindran dies que tot serà destruït: no quedarà pedra sobre pedra". Paraules dures, que segurament van incomodar a aquells admirats i confiats seguidors que feien camí amb Jesús.

Us convido que penseu per uns instants en quines seguretats 'del món' tenim. Quines coses ens donen seguretat, tranquil·litat, estabilitat...

I us convido, tot seguit, que veieu, a partir de les notícies, o de coses que ens han passat els darrers anys, algunes 'seguretats' que ens semblaven 'eternes' i que han trontollat, que han desaparegut, que s'han esfumat amb més facilitat de la que un pensava.

I és que el nostre món contemporani ens està fent veure a vegades dramàticament que sí, que tot trontolla, que efectivament tot canvia, tot és posat en crisi.

Això ens pot generar certa angoixa, perquè ens podem trobar amb la sensació que el terra, que ens sosté vitalment, tampoc no és tan sòlid i inamovible com pensàvem...

2) Però tampoc espantar-se...

Si bé en un principi Jesús provoca els que el sentien massa segurs, en dir-los que 'no quedarà pedra sobre pedra', veiem com de seguida s'avança a asserenar els alarmistes. En efecte, Jesús tampoc vol que caiguem alarmismes que no condueixen a res. Si és cert que tot trontolla, també és cert que hem de sentir aquestes paraules: "no us deixeu enganyar... no us alarmeu; això ha de succeir primer, però la fi no vindrà de seguida".

És com si Jesús ens volgués recordar que no ens vol excessivament confiats en les falses seguretats d'aquest món, però tampoc no ens vol espantadissos o alarmistes.

Potser la clau és que Jesús vol que estiguem 'alerta', desperts, atents al que passa en el nostre món, per llegir els signes dels temps. "Estigueu alerta, no us deixeu enganyar"...

Em puc preguntar si jo caic potser en algun dels dos costats: el de posar falses il·lusions en les realitats d'aquest món, o pel contrari, si em deixo portar massa pel desànim en veure la dificultat dels reptes, que tenim com a societat, i com a humanitat que habita aquest petit, però preciós planeta...

Què vol dir, per a mi, "estigueu alerta" que ens esbotza Jesús?

3) Jesús, el Senyor, és i serà amb nosaltres

A l'Evangeli apareix, com qui no vol la cosa, una frase molt profunda i provocadora, quan un pensa que la proclamaven les primeres comunitats cristianes després de la mort i resurrecció de Jesús: quan sigueu perseguits, "feu el propòsit de no preparar-vos la defensa: jo mateix us donaré una eloqüència i una saviesa que cap dels vostres acusadors podrà resistir-la".

Paraules fortes i provocadores, certament, ja que Jesús parla no d'algú altre, o del fet que una força indeterminada ens animarà en els moments de dificultats. No. Ens diu provocativament que 'jo mateix us donaré...'

Potser sí, entre caure en la falsa confiança en les seguretats d'aquest món, o l'alarmisme i la por, Jesús ens proposa una altra cosa: confiar. Confiar en Ell, en el fet que Ell és Senyor, que com a ressuscitat és viu, i no és simplement viu per viure la seva vida, sinó que és proper i vol actuar amb nosaltres.

Potser avui les lectures ens conviden a repassar la nostra fe i, sobretot, la nostra confiança que Jesús no només va ser 'un bon home, que va passar fent el bé', sinó que és viu. I no només és viu, sinó que és amb nosaltres, proper, impulsant la nostra vida i les nostres accions, perquè puguem treballar pel Regne fins i tot en les dificultats. Ell és amb nosaltres.

Demanem al Senyor que sapiguem reconèixer i agrair la seva presència vivent i enfortidora en la nostra vida. Que això ens ajudi a confiar, a posar la nostra confiança en ell.

Que així sigui.

ETIQUETES

SEGURETAT POR ALERTA CONFIANÇA